Příloha P.159

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Není možné jednoduše porovnávat regulaci dle ÚP SÚ a MPP, neboť územně plánovací dokumentace tvoří jen jeden z mnoha nástrojů v celém souboru opatření, která se podrobně věnují adaptaci na změnu klimatu a mitigaci jejích dopadů. Oproti právnímu prostředí v roce 1999, kdy byl schválen ÚP SÚ, klade dnešní legislativa výrazně větší požadavky na ochranu přírody a krajiny, ale také na modrozelenou infrastrukturu v měřítku jednotlivých staveb (PSP, NPSP).

Návrh MPP vychází mimo jiné také ze strategických dokumentů zpracovaných na úrovni hl. m. Prahy. Jedním z těchto dokumentů je Strategie adaptace hl. m. Prahy na klimatickou změnu schválená usnesením Rady hl. m. Prahy č. 1723 ze dne 18. 7. 2017 (adaptační strategie). MPP požadované výstupy této strategie v měřítku územního plánu realizuje vymezením nových ploch zeleně, transformačních a rozvojových ploch s přírodním využitím, případně s rekreačním využitím. Dále MPP vytváří podmínky pro zvýšení autoregulačních schopností i pro zvýšení schopnosti zadržovat vodu v krajině. Těmito opatřeními návrh MPP v rozsahu svých zákonem stanovených kompetencí naplňuje vize adaptační strategie, spočívající v uplatňování opatření blízkých přírodě s využitím ekosystémových služeb navázaných na zelenou (soubor přírodních, přírodě blízkých i umělých ploch, v nichž probíhají základní ekosystémové procesy a ekosystémové funkce, jejichž přínosy označujeme jako ekosystémové služby; zahrnuje jak soustavu chráněných území, tak nechráněnou krajinu včetně rozličných ploch zeleně v lidských sídlech, od zelených střech a pásů po různě velké parky) a modrou (vodní prvky jako jsou toky, vodní nádrže, mokřady, prameny, studánky, zasakovací vegetační pásy atd., které pomáhají zadržovat vodu a zpomalovat odtok srážek z území) infrastrukturu.

Především je namístě odkázat na koncepci městské přírody, městských parků a následně otevřené krajiny, které jsou popsány ve čl. 19 až 26 textové části návrhu MPP. Ve svém souhrnu je tak řešena jak krajina ve městě, tak i krajina otevřená s tím, že návrh MPP celkově navrhuje principy ochrany a rozvoje krajiny s důrazem na parkové plochy jako základ rekreačního potenciálu. Východiskem pro ochranu krajiny, přírodního prostředí a kompozice města je skutečnost, že se jedná o základní předpoklad pro trvale udržitelný rozvoj města. Jak plyne z kapitoly 9 textové části odůvodnění, kritériem pro návrhy opatření a změny podmínek pro využití území je směřování přírodní složky města k naplnění cílů spočívajících v příjemné obytné krajině, kulturní a kultivované krajině, ekologicky stabilní krajině a rekreační krajině. Krajinu návrh MPP tedy vnímá jako jednu z vnějších podmínek pro spokojený život a sociální soudržnost rezidentů, jako výzvu k návštěvě a jako prostředí pro ekonomickou prosperitu. Lze proto shrnout, že návrh MPP věnuje otázce (otevřené) krajiny a její ochraně rozsáhlý prostor, neboť jde o základní prvek krajinného zázemí města. Otevřená krajina zároveň má v MPP stejný obsah jako nezastavitelné území, čímž je realizovaná ochrana a rozvoj jejích hodnot.

Významu zelené infrastruktury odpovídá také skutečnost, že návrh MPP stanovuje otevřenou krajinu a zlepšení městské krajiny jako základní teze (6) a (10), jak plynou ze čl. 10 MPP, s tím, že stanovuje výrazná omezení plošným nárokům na rozvoj města do otevřené krajiny. Další tezí návrhu MPP je (4) Městská příroda, v rámci níž je zdůrazněna nenahraditelnost

morfologicky pestrého přírodního prostředí a harmonické kompozice města. Návrh MPP parkové plochy jednoznačně vymezuje a systémově a hierarchicky je provazuje. Zahrnutí rozvoje městské a otevřené krajiny a městské přírody přímo do základních koncepčních východisek návrhu MPP už samo o sobě svědčí o tom, že klade na zelenou infrastrukturu a celkově rozvoj zelených pásů a os ve městě v kontextu adaptace na změnu klimatu dostatečný důraz.

Další podstatné opatření, jímž návrh MPP vytváří územní podmínky pro zvýšení autoregulačních schopností i pro zvýšení schopnosti zadržovat vodu v krajině, spočívá v tom, že změny v otevřené krajině, které zvyšují stupeň její ekologické stability (SES), je možné provést bez nutnosti pořízení změny územního plánu (viz čl. 107 a 108 MPP). To se týká transformačních, rozvojových i stabilizovaných ploch. Návrh MPP zároveň otevřenou krajinu chrání před zástavbou (rozšiřováním zastavěné plochy), neboť pravidla dle čl. 108 pro dosažení větší flexibility ve využívání otevřené krajiny (s výsledkem zvýšení stupně SES) se neuplatní pro umisťování budov a jiných staveb (čl. 108 odst. 4 MPP).

Zásadní pro krajinnou infrastrukturu je dále systém ekologické stability (ÚSES), který zajišťuje podporu pro základní nezbytnou míru ekologické stability krajiny jako celku a pro udržitelný rozvoj území. Koncepci krajinné infrastruktury stanoví čl. 29 MPP, biocentra a biokoridory coby základní skladebné části ÚSES jsou vymezeny v grafické části návrhu MPP (výkresy z 02 a z 03). Podrobnější úpravu a regulativy ke krajinné infrastruktuře pak osahují čl. 113 až 166 MPP. Podle kapitoly 9 textové části odůvodnění *Komplexní zdůvodnění navrhovaného řešení* je smyslem vytváření a ochrany ÚSES zajištění základních prostorových podmínek pro dlouhodobé udržení a posílení jedné ze základních přirozených funkcí krajiny – ekologické stability. Návrh MPP vymezuje ÚSES na základě aktuálních podkladů v podobě Plánu nadmístního systému ekologické stability pro potřeby aktualizace ZÚR (Dřevíkovský, J., Daněk, T., Smejtková, I., 2020), a Plánu místního systému ekologické stability pro území hl. m. Prahy (Dřevíkovský, J., Daněk, T., Smejtková, I., 2021). Oba plány schválil k dalšímu využití i v územně plánovací činnosti Odbor ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy. S opatřeními reagujícími na změnu klimatu souvisí také vymezení ploch podrobnějšího strukturálního členění nestavebních bloků (městské přírody) a otevřené krajiny (čl. 110 až 112 MPP). V podrobnostech viz blíže především již zmíněnou kapitolu 9 textové části odůvodnění.

Návrh MPP tudíž reaguje na změnu klimatu s ohledem na svou koncepční povahu zcela adekvátně a prostřednictvím celé řady hierarchicky uspořádaných nástrojů zajišťuje stabilizaci a další rozvoj zelené infrastruktury.

Součástí MPP je dále vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území (VVURÚ), včetně výsledků vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA), stanovisko Odboru ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy (OCP MHMP) podle § 50 odst. 5 stavebního zákona a sdělení o tom, jak bylo toto stanovisko zohledněno (kapitoly 6, 7 a 8 textové části odůvodnění MPP). Návrh MPP doznal z hlediska ochrany životního prostředí příznivých úprav rovněž v návaznosti na stanoviska dotčených orgánů Ministerstva životního prostředí a OCP MHMP (kapitola 5 textové části odůvodnění s vypořádáním stanovisek). Z VVURÚ a SEA plyne, že koncepce návrhu MPP je z hlediska vlivů na obyvatelstvo a složky životního prostředí hodnocena pozitivně. MPP zároveň zapracoval veškerá doporučená opatření, která vyplynula z vyhodnocení SEA, a to v míře podrobnosti, jaká odpovídá úrovni územního plánu. Ve zbytku je opatření potřeba zohlednit v navazujících fázích rozhodování o území.

Přímo stanovisko SEA připojené k MPP jako příloha č. 1 kapitoly 7 odůvodnění textové části ve vztahu ke klimatu a jeho změnám vyzdvihuje, že návrh MPP zásadním způsobem řeší problematiku zelené infrastruktury nejenom velmi striktním vymezením zastavitelného území (tedy ochranou nezastavitelného území), ale také vymezením tzv. „nestavebních bloků“ v zastavitelném území s navrženým využitím převážně jako městských parků. Na to ve stanovisku SEA navazuje závěr, že hodnocením nejsou identifikovány významně negativní vlivy na klima.

Návrh MPP a jeho řešení území proto bylo z hlediska životního prostředí (enviromentálního) posouzeno důkladně v rámci relevantní právní úpravy. Nadto posouzení dopadů změny klimatu v MPP je zapracováno ještě důkladněji, než jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 13. 11. 2024, č. j. 7 As 56/2024-44, ke změně územního plánu obce Nový Malín, v němž NSS aproboval hodnocení dopadů změny klimatu ve zcela základní podobě.